

Lista 4 zadanie 8

Wiktor Hamberger
308982

11 maja 2020

Zacznijmy od opisanie maskami bitowymi, jak kamienie mogą być ułożone w jednej kolumnie, okazuje się że możliwości jest 8 (1 oznacza pole z kamieniem, 0 pole bez kamienia):

$$maski[] = \begin{cases} 0000 \\ 1000 \\ 0100 \\ 0010 \\ 0001 \\ 1001 \\ 1010 \\ 0101 \end{cases} \quad (1)$$

Musimy jeszcze zagwarantować, że kamienie nie stykają się między kolumnami. Zauważmy, że jeżeli kamienie się ze sobą stykają pomiędzy kolumnami A i B oraz kolumny są opisane jak wyżej, to wtedy $A \& B \neq 0$. Znając te dwa warunki jedyne co pozostaje to wypełnić tabelkę $legalne[maska]$, która dla każdej maski bitowej z (1) będzie zawierała pozostałe maski z którymi dana maska $\&$ się do 0. Mając już to zrobione, wystarczy napisać prostego dynamika w którym $dp[i][j]$ będzie oznaczać maksymalną wartość pierwszych i kolumn, przy ułożeniu i -tej kolumny zgodnie z j -tą maską. Dla ułatwienia zdefiniujmy jeszcze funkcję $val(i, j)$, która zwraca sumę z pól zajętych przez kamienie w i -tej kolumnie, przy ustawieniu kamieni zgodnie z j -tą maską.

$$dp[i][j] = \begin{cases} val(i, j) & i = 0 \\ \max_{k \in legalne[j]} dp[i-1, k] + val(i, j) & \text{w p. p.} \end{cases}$$

Wynikiem będzie $\max_{j \in (1)} dp[n-1][j]$.

Data: `legalne[]`, `val()`, `maski[]` – jak wyżej, `dp[][]` – wypełniona zerami

Result: maksymalna suma liczb z pól na których leżą kamyki

Function `fun()` **is**

```
    foreach maska in maski[] do
        | dp[0][maska]=val(0, maska);
    end
    for (i=1;i<n;i++) do
        | foreach maska in maski[] do
        | | foreach legalna in legalne[maska] do
        | | | dp[i][maska]:=
        | | | | max(dp[i][maska], dp[i-1][legalna]+val(i, maska));
        | | | end
        | | end
        | end
    end
    return maxj∈maski[](dp[n-1][j])
end
```

Algorytm wykonuje pętlę od 1 do $n-1$, a w każdym z obrotów tej pętli wykonuje 8 razy (ilość różnych możliwych masek) co najwyżej 7 (ilość pozostałych, możliwych masek) porównań. Algorytm wykonuje więc $7 * 8 * n$ operacji, więc jego złożoność to $O(n)$.

Dowód poprawności

Przez indukcję. Dla $n = 1$ algorytm wykona tylko pierwszą pętlę i policzy maksa z wszystkich możliwych ustawień kamieni w jednej kolumnie – działa. Załóżmy, że nasz algorytm działa dla wszystkich plansz wielkości $4 \times n$. Teraz po wykonaniu kolejnego algorytmu w kolumnie `dp[n+1]` będziemy mieli, zgodnie z założeniem indukcyjnym, maksymalne wartości plansz dla ustawień kamieni w $n+1$ kolumnie zgodnie z odpowiednią maską. Więc teraz wyciągnięcie maksa w tej kolumny da nam maksymalna suma liczb z pól na których leżą kamyki na planszy $4 \times n + 1$.